

ma. "Mis teis on," küssis issand, "keik punna nago jurreb teie peält? — Kas annan rohto?" ja sedda ütteldes, läks ta jálle kappi jure, agga emmard palluma, et ta mitte seäst, kus fibrot olli, piddi wotma. Anti temmale siis fa teisest kohhast rohto, ja issand läks maggama. Ommeti emmarda silmad ei läind kinni, funni ta sedda wotit sanud — ja siis noormees puistas minnema, kui lind fulli käest.

Mitto teine olleks selle hirmoga ei ellades ennam taggasí tulnud. Aga fes holib enne, funni patto rõõm lõppend! ei arvand neminad ka, et neil sedda tuska ennam piddi juhtuma. Siiski nenda inimenne iska on: allandik agga senni kui a kimpus on, ja kohhe walmis keik kuts ja tegema, kui ta peásnud; et kül iiga pat sellesamma rõõmo ja kassó läbbi pettab, mis ta tootaud; sest igga pat rõmustab agga sepärrast, et innumesse langevinne sedda wallusam saaks ollema.

Olleks sepärrast igga wastane kohhe omma pattust tagganend, kui ta eessimest korda peäsis, ta olleks ammu jálle taerwa teed kündind sel assemel, et ta núud ühhest patto-tüllist teise sisse langeb, ja iska kangekaelsemaks jáab. Gest Guimbal annab andeks neile, kes meelt parrandas wad; agga fes patto sees riivitawad, lähwad patto läbbi hukka.

Jálle juhtus monne aia párrast, et sedda welskriit male widi. Aga kui ta natutuke maad sõitnud, todi sedda teed üks furnud, fedda ta piddi lahti leikama. Sedda ta kásksis semma sunno kambri wia, mis temma enneses maias olli, ja ajas emale. Siiski, kui ta tükki maad läinud, fallas ta taggasí, veel selsamimal páral sedda furnud lahti leikama, et wágga pal-saw aeg olli.

Ommeti se furnud ehk jo kaks tundi aega ette joudis, ja pandi ihho-allaste, nenda kui wüs, sunno laua peäle — ning